

Uchwała Nr XXXIV/385/09
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 05 marca 2009 r.

w sprawie zatwierdzenia Planu odnowy miejscowości Kociołek Szlachecki na lata 2009-2015.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458) w związku z § 10 ust. 2, pkt 2, lit. b rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "Odnowa i rozwój wsi" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. Nr 38, poz. 220 i Nr 156, poz. 974)

Rada Miejska w Pisz uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się Plan odnowy miejscowości Kociołek Szlachecki na lata 2009 - 2015, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

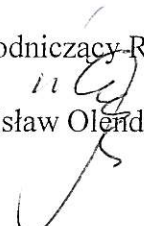
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Pisz.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Stanisław Olender

Załącznik do Uchwały Nr XXXIV/385/09
Rady Miejskiej w Pisz
z dnia 05 marca 2009 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KOCIOŁEK SZLACHECKI

Pisz, luty 2009 r.

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP	2
2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA WSI KOCIOŁEK SZLACHECKI	3
2.1. Położenie.....	3
2.2. Historia	4
2.3. Układ funkcjonalno-architektoniczny wsi	4
3. AKTUALNA SYTUACJA SPOŁECZNO-GOSPODARCZA	9
3.1. Powierzchnia	9
3.2. Ludność	11
3.3. Gospodarka	12
4. ANALIZA ZASOBÓW WSI KOCIOŁEK SZLACHECKI.....	12
5. ANALIZA SWOT	15
6. MISJA I CELE STRATEGICZNE.....	17
7. SYSTEM WDRAŻANIA I MONITORINGU	18

1. WSTĘP

Konieczność opracowania Planu Odnowy Miejscowości w sposób formalny wynika z wytycznych Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013, a w szczególności wytycznych Osi 3 PROW - Działanie Odnowa i Rozwój Wsi. Oś 3 zakłada między innymi wspieranie działań mających wpływać na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi. W ramach działania finansowaniem zostaną objęte projekty z zakresu:

- 1) budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania obiektów publicznych pełniących funkcje kulturalne, w szczególności świetlic i domów kultury,
- 2) budowy, przebudowy lub remontu obiektów sportowych, ścieżek rowerowych, szlaków pieszych, placów zabaw, miejsc rekreacji, służących do użytku publicznego,
- 3) zakupu towarów służących przedsięwzięciom związanym z kultywowaniem tradycji społeczności lokalnych oraz tradycyjnych zawodów,
- 4) kształtowania centrów wsi jako obszaru przestrzeni publicznej, w szczególności poprzez odnawianie lub budowę placów, parkingów, chodników lub oświetlenia ulicznego,
- 5) urządzania i porządkowania terenów zielonych, parków lub innych miejsc wypoczynku,
- 6) budowy, przebudowy lub remontu małej infrastruktury turystycznej,
- 7) zagospodarowania zbiorników i cieków wodnych na rzecz rekreacji lub poprawy estetyki miejscowości,
- 8) rewitalizacji budynków zabytkowych, odnawiania lub konserwacji lokalnych pomników historycznych i miejsc pamięci,
- 9) zakupu i odnawiania obiektów charakterystycznych dla danego regionu lub tradycji budownictwa wiejskiego i ich adaptacji na cele publiczne,
- 10) budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania obiektów przeznaczonych na cele promocji lokalnych produktów i usług, w szczególności pawilonów, punktów wystawowych, sal ekspozycyjnych lub witryn,
- 11) odnawiania elewacji zewnętrznych i dachów w zabytkowych obiektach architektury sakralnej wpisanych do rejestru zabytków,
- 12) wyburzenia i rozbiórki zdewastowanych budynków i budowli publicznych w celu uporządkowania terenu w miejscowości.

Warunkiem uzyskania wsparcia ze środków unijnych jest stworzenie Planu Odnowy Miejscowości, który będzie zgodny ze Strategią Rozwoju Gminy oraz innymi dokumentami

strategicznymi o charakterze lokalnym, regionalnym, krajowym. Dlatego też Plan Odnowy Miejscowości Kociołek Szlachecki został opracowany tak, aby wpisywał się w Strategię Rozwoju Gminy Pisz na lata 2007-2015, Strategię Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020, Strategię Rozwoju Kraju 2007-2015, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia oraz Strategię Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa na lata 2007 - 2013.

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z elementów wpływających na rozwój i odnowę wsi oraz poprawę warunków pracy i życia mieszkańców. Opracowanie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy ubieganiu się o środki finansowe w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013, Działanie Odnowa i Rozwój Wsi.

Plan Odnowy Miejscowości Kociołek Szlachecki jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego i ma na celu stworzenie szczegółowej koncepcji i wizji rozwoju miejscowości. Odnowa i rozwój wsi jest wypadkową wielu działań, wśród których pierwsze miejsce zajmuje aktywność, zaangażowanie i solidarna postawa mieszkańców, dlatego też w przygotowaniu dokumentu od samego początku uczestniczyli aktywnie mieszkańcy wraz ze swoimi przedstawicielem: sołtysem. Plan Odnowy Miejscowości zawiera działania długofalowe, określone w horyzoncie czasowym na lata 2009 - 2015.

Określa on generalny kierunek rozwoju oraz przedstawia metody i narzędzia jego wdrażania. Ponadto umożliwia planowe realizowanie działań ukierunkowanych na tworzenie jak najkorzystniejszych warunków rozwoju wsi i życia jej mieszkańców.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Miejscowości Kociołek Szlachecki jest obszar tej miejscowości.

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA WSI KOCIOŁEK SZLACHECKI

2.1. Położenie

Kociołek Szlachecki to wieś położona w północnej części gminy Pisz nad jeziorem Kocioł przy drodze pomiędzy Piszem i Orzyszem. W odległości ok. 800 metrów od tej miejscowości, po jej zachodniej stronie znajduje się jezioro Białoławki. W stosunku do miasta Pisz wieś zlokalizowana jest w kierunku północnym i oddalona od niego o ok. 12,5 km (jadąc drogą krajową nr 63).

Kociołek Szlachecki leży w części gminy Pisz, która wchodzi w skład Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. Wieś jest nieznacznie oddalona od granicy strefy ochronnej Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Jezioro Kocioł ma kształt owalny i powierzchnię 291,2 ha. Stanowi ono szlak kajakowy pomiędzy jeziorami Śniardwy i Roś. Akwen ten ze wszystkich stron otoczony jest lasem, głównie sosnowym.

Część gminy Pisz, w której położona jest omawiana wieś charakteryzuje się lekko pagórkowatą rzeźbą terenu z wyraźnymi pozostałościami okresu glacialnego. Dominują tu słabe gleby piaszczyste, położone na terenach sandrowych. Wśród gleb ornych prym wiodą gleby kompleksu żyniego słabego i bardzo słabego (90%). Wśród użytków zielonych więcej jest użytków słabych i bardzo słabych (kompleks 3z) niż użytków średnich (kompleks 2z). Ten stan rzeczy odzwierciedla bonitacja gleb użytkowanych rolniczo. 70%, to gleby klasy V i VI. Łąki są nieco lepszej jakości (44% w klasie IV) niż grunty orne i pastwiska.

Cechy klimatu kontynentalnego zaznaczają się tu silniej niż w innych rejonach Polski, co objawia się wyższą amplitudą wahań temperatur w ciągu roku, niższymi temperaturami zimą. Okres wegetacji trwa tu 190 dni. Ponadto na charakter klimatu mają wpływ czynniki lokalne (wody i lasy). Duża powierzchnia wód otwartych sprzyja parowaniu, co powoduje częstsze zachmurzenia i opady, a zdolność wody do akumulacji ciepła wpływa na rozkład temperatur. Częstym zjawiskiem są zarówno przymrozki w kwietniu i maju, jak i roztopy w zimie. Średnia roczna temperatura wynosi ok. 6°C, a suma opadów 550 mm.

2.2. Historia

Nazwa wsi Kociołek Szlachecki po II wojnie światowej pozostała praktycznie niezmieniona – Adlig Kessel tłumacząc z niemieckiego oznacza Szlachecki Kocioł. Jest to typowa wieś mazurska z charakterystycznymi dla niej murowanymi budynkami, która została założona w roku 1555.

Historia terenów, na których znajduje się miejscowość jest jednak dużo starsza i sięga początku naszej ery, kiedy to osiedliło się tu pruskie plemię Galindów, o którym ok. 160 r. wspominał geograf aleksandryjski Klaudiusz Ptolemeusz. Walki toczone od XI do XIII w. z sąsiednimi plemionami pruskimi i z Mazowszanami doprowadziły jednak do prawie zupełnego wytrzebiecia Galindów. Ich ziemię zaczęła porastać tzw. Wielka Knieja. Po Galindach pozostały tylko nazwy, np.: Pisz (bagnisko), Jeglin (Jeglija - świerk), Kwik (quike – wody).

W 1254 r. papież Innocenty nadał całkowicie wyniszczoną ziemię Galindów księżętom mazowieckim. Następnie tereny te zostały przekazane Zakonowi Krzyżackiemu i pozostały w jego władaniu aż do sekularyzacji Prus.

Koniec XIV w. to okres walk Krzyżaków z Litwinami, którzy niejednokrotnie najeżdżali te tereny. Zasiedlanie tych ziem przyspieszyło ustalenie granic między Zakonem, Litwą i Mazowszem. Początkowo przeważali chłopci z Mazowsza: smolarze, bartnicy, rybacy, myśliwi, którzy porzucali swoją wyjąłowaną i rozdrobnioną ziemię i chętnie przenosili się na północ. Potem dołączyła drobna szlachta.

Regionu piskiego nie ominęła ostatnia wojna polsko – krzyżacka. Ostatecznie wojna skończyła się hołdem pruskim w 1525 r., złożonym na krakowskim rynku przez Albrechta Hohenzollerna. Rozwiązanie zakonu i przyjęcie przez Albrechta wiary luteriańskiej spowodowało, że i większość poddanych poddała się nowemu obrządkowi.

Konflikt z lat 1519 - 1521 nie wyczerpał spisu nieszczęść, które nawiedzały Ziemię Piską. Zniszczenia czynione ręką człowieka były częste z racji pogranicznego położenia i ciągłych najazdów sąsiadów.

Wiek XVII przyniósł jednak poważniejsze spustoszenia. W czasach „potopu szwedzkiego”, elektor brandenburski skłaniał się do sojuszu ze Szwecją przeciwko Rzeczypospolitej. Aby go zmusić do przestrzegania powinności nakazanych lennikowi, w 1656 r. król Jan Kazimierz wysłał na ziemie pruskie wyprawę pod dowództwem hetmana Wincentego Gosiewskiego. Wyprawie towarzyszyli Tatarzy. Wykorzystali oni wojnę do łatwego zdobycia jasyru.

Przez lata Ziemia Piska nie mogła odrodzić się po tych klęskach. Dopiero zmiany granic związane z rozbiorami Rzeczypospolitej nieco poprawiły sytuację ludności mieszkającej na pograniczu. Zlikwidowanie granicy z Polską ułatwiło handel. Podjęto też próby wykorzystania komunikacyjnych walorów Wielkich Jezior Mazurskich. Rozpoczęto budowę kanałów oraz poprawiono spławność Pisy.

Swe piętno na Ziemi Piskiej odcisnęła także epoka napoleońska. W latach 1806 – 1813 przemaszerowały przez Pisz wojska francuskie i rosyjskie. Te ostatnie, w pogoni za Napoleonem w styczniu 1813 r. obozowały w okolicach Pisza. Towarzyszył im sam imperator Aleksander I.

XIX stulecie upłynęło pod znakiem postępującej germanizacji ludności mazurskiej. Niewiele pomagał upór Mazurów w zachowaniu polskiego języka i obyczajów. Zwłaszcza ewangelickie wyznanie mieszkańców tej ziemi, ich przywiązanie do drukowanych po polsku kancjonałów, stanowiło pierwszą linię oporu w tej wojnie o kulturę. Główny obrońca zachowania polskiej mowy wśród ludności wiejskiej – Gustaw Gizewiusz urodził się właśnie w Pisz. W kultywowaniu mazurskich tradycji językowych przeszkadzały nie tylko władze. Istotne

znaczenie odegrały również przemiany społeczno - gospodarcze. Pod koniec wieku uruchomiono połączenia kolejowe z Rzeszą. Gleba dawała niskie plony, licytowano zadłużone gospodarstwa. Lokalne rzemiosło nie konkurowało z tańszymi i lepszymi towarami przywożonymi z zewnątrz. Dla wielu Mazurów jedynym rozwiązaniem pozostawała emigracja, głównie do niemieckich centrów przemysłowych. W ślad za nią postępowała ekspansja języka niemieckiego.

Podczas I wojny światowej Ziemia Piska została objęta działaniami militarnymi. Dwukrotna, rosyjska okupacja tych terenów spowodowała duże straty. Jednak już w 1916 r. zniszczenia zostały odbudowane.

Pokój w Wersalu w 1919 r. zarządził plebiscyt w sprawie przynależności Mazur. Mazurzy mieli wybierać między Prusami Wschodnimi a Polską, która była dla nich nieznana, pochłonięta własnymi problemami. Te okoliczności plebiscytu w lipcu 1920 r., obok germanizacji, były powodem, że w powiecie tylko 14 osób głosowało za przyłączeniem do Polski.

Kryzys po I wojnie światowej sprawił, że popularny stawał się polityczny populizm, obiecujący łatwe rozwiązania bolączek życia społecznego i gospodarczego. Podatni na polityczne nowinki byli też mieszkańcy Prus Wschodnich, którzy poparli NSDAP.

Na jesieni 1944 r., w związku ze zbliżającym się frontem, ok. 25% ludności Prus Wschodnich zostało ewakuowanych w głąb Rzeszy. Gdy w styczniu 1945 r. Pisz znalazł się w bezpośrednim zasięgu działań wojennych, władze niemieckie postanowiły ewakuować pozostałą ludność. Ewakuacja przebiegała w niezwykle ciężkich warunkach zimowych, w zagrożeniu walkami. Na zajętych terenach Armia Czerwona niszczyła zabudowę, dokonywała grabieży i prześladowań ludności cywilnej. Wywożono do ZSRR ludzi, urządzenia przemysłowe, zwierzęta domowe. Zdemontowano tory kolejowe. Dodatkowym problemem było zjawisko szabru mienia poniemieckiego. Na mocy decyzji wielkich mocarstw tereny te w 1945 r. przejęła administracja polska. Wczesną wiosną na Ziemię Piską przybyli urzędnicy przyszłego starostwa powiatowego, jednak niewpuszczeni do Pisza przez Rosjan, zatrzymali się w pobliskiej Białej Piskiej. Dopiero w sierpniu 1945 r. w mieście zjawił się burmistrz Radosław Misiński. Po wyjeździe z Pisza oddziałów radzieckich, we wrześniu przeniesiono tu Starostwo Powiatowe. Powojenną rzeczywistość miasta i okolic wyznaczały problemy związane z odbudową, polskim osadnictwem, weryfikacją narodowościową ludności mazurskiej i wyjazdami pozostałych tu jeszcze Niemców z Polski. W tych latach zniknęło wiele mazurskich wsi, opuszczonych przez dawnych mieszkańców, zapomnianych przez nowych osadników.

W trudnych realiach czasów powojennych rozpoczął się proces tworzenia nowego społeczeństwa Ziemi Piskiej.

2.3. Układ funkcjonalno-architektoniczny wsi

Obecny układ przestrzenny Kociołka Szlacheckiego tworzą budynki mieszkalne i gospodarcze pochodzące jeszcze sprzed II wojny światowej, położone po obu stronach drogi gminnej biegnącej przez wieś (prostopadłej do drogi krajowej nr 63), a także w mniejszej skali w obrębie drogi krajowej. Można zatem stwierdzić, iż jest to wieś o układzie ulicowym. Ponadto układ wsi kształtuje kościół w stylu neogotyckim położony przy drodze krajowej nr 63 zaraz za wjazdem do wsi, budynki dawnego folwarku, domy letniskowe zlokalizowane głównie nad jeziorem w ilości ok. 20 sztuk, a także budynki wielorodzinne, wykonane z wielkiej płyty, należące niegdyś do PGR (znajdujące się praktycznie na końcu wsi).

W miejscowości tej występuje praktycznie jeden rodzaj zagród: dom mieszkalny stoi równolegle do ulicy z wejściem od jej strony, natomiast budynki gospodarcze powtarzają równoległy układ w stosunku do granicy działki.

Budynki mieszkalne charakteryzują się prostą budową bryły. Najczęściej położone są na planie prostokąta, a proporcje wysokości dachu do pozostałej części budynku wynoszą w przybliżeniu 2:3. Są przeważnie jednokondygnacyjne, z poddaszem użytkowym bądź strychem. W większości przypadków zostały wybudowane w technologii murowanej z cegły białej bądź czerwonej i otynkowane. Dachy domów są dwuspadowe, z rzadka przykryte dachówką ceramiczną – dominują płyty eternitowe. Budynki gospodarcze mają najczęściej prostą budowę na planie prostokąta z dwuspadowym dachem. Ściany są murowane i pokryte tynkiem, bądź też wykonane z kamienia polnego na zaprawie cementowo-wapiennej.

Jednym z centralnych i wyróżniających się punktów wsi jest położony przy drodze nr 63 kościół z początku XX w pod wezwaniem Matki Boskiej Gietrzwałdzkiej wraz z plebanią. Jest to obiekt wybudowany w stylu neogotyckim z czerwonej cegły.

Uwagę osób wjeżdżających do wsi zwracają także budynki dawnego folwarku oraz park podworski.

Charakterystykę wsi, jej punkty centralne najlepiej oddają zamieszczone poniżej fotografie.

Fotografia nr 1. Fragment głównej ulicy wsi

Fotografia nr 2. Jezioro Roś – widok ze wsi

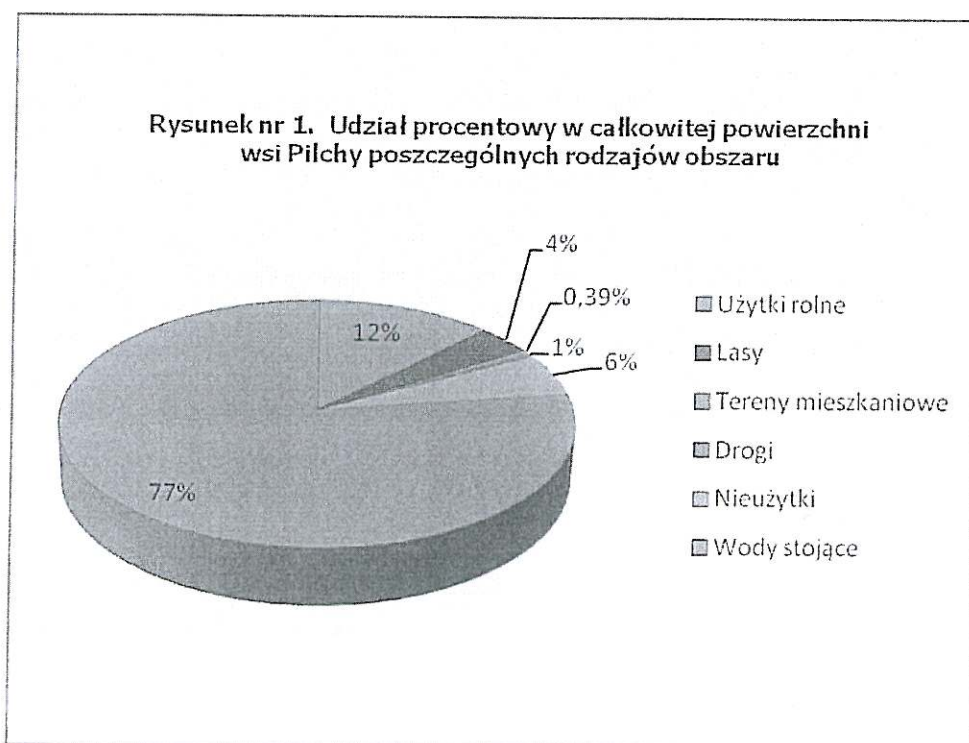
3. AKTUALNA SYTUACJA SPOŁECZNO-GOSPODARCZA

3.1. Powierzchnia

Powierzchnia wsi Pilchy wynosi 2569,5707 ha, a w jej skład wchodzi:

- grunty rolne: 316,0503 ha
- lasy: 100,8177 ha
- tereny mieszkaniowe: 9,9821 ha
- nieużytki: 143,3820 ha
- drogi: 13,8020 ha
- wody stojące: 1985,5370 ha.

Udział procentowy poszczególnych obszarów stanowiących ogólną powierzchnię Pilch prezentuje poniższy wykres.

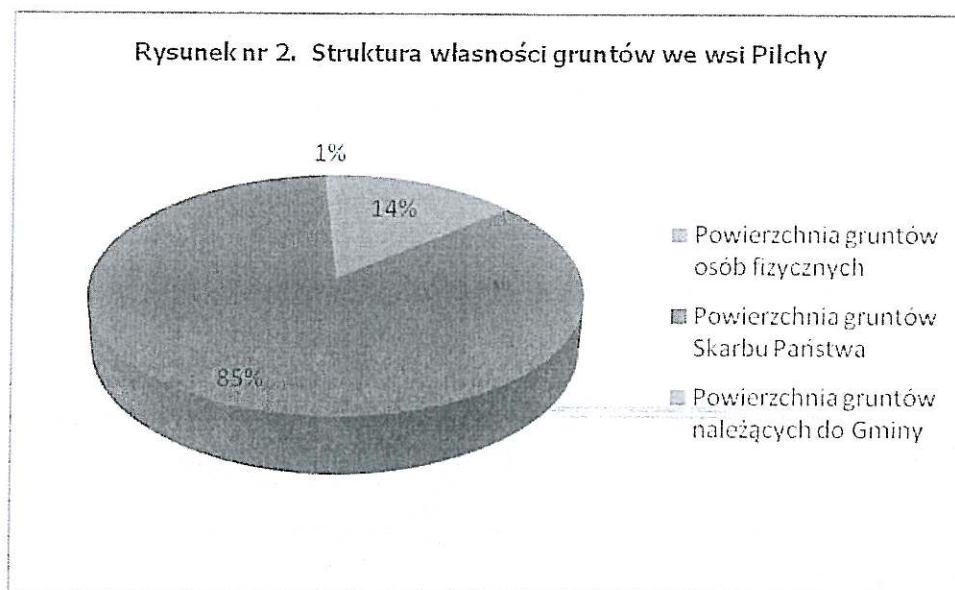

Własność gruntów przedstawia się w następujący sposób:

- powierzchnia gruntów osób fizycznych – 357,3926 ha
- powierzchnia gruntów Skarbu Państwa – 2187,8902 ha

- powierzchnia gruntów należących do Gminy – 24,2879 ha.

Strukturę własności gruntów w wyrażeniu procentowym przedstawia poniższy wykres.

3.2. Ludność

Pilchy zamieszkuje 141 osób, w tym 69 kobiet i 72 mężczyzn. Strukturę wiekową wsi przedstawia poniższa tabela:

Tabela nr 1. Struktura wiekowa ludności Pilch

WIEK	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI	RAZEM
Do 18 lat	23	29	52
19 - 60	36	37	73
Powyżej 60	10	6	16
OGÓŁEM	69	72	141

Ludność Pilch, pomimo iż ma pochodzenie rolnicze w przeważającej mierze nie utrzymuje się z prowadzenia gospodarstwa rolnego. Chów nieznacznych ilości drobiu czy trzody chlewnej stanowi raczej działalność dodatkową i odbywa się głównie na własne potrzeby. Podstawowym źródłem dochodu mieszkańców Pilch jest praca najemna w zakładach usługowych, produkcyjnych i przetwórczych w innych miejscowościach, głównie w Pieszku.

Działalność rolniczą na większą skalę prowadzi jedynie dwóch gospodarzy: jeden zajmujący się produkcją ekologiczną, drugi chowem trzody chlewnej.

3.3. Gospodarka

Obecnie na terenie Pilch zarejestrowanych jest 5 podmiotów gospodarczych z następujących branż:

- budowlanej
- handlowej
- gastronomicznej.

4. ANALIZA ZASOBÓW WSI PILCHY

RODZAJ ZASOBU	BRAK	O ZNACZENIU MAŁYM	O ZNACZENIU DUŻYM
Środowisko przyrodnicze			
Wody powierzchniowe	☐	☐	☒
Lasy	☐	☐	☒
Kopaliny	☒	☐	☐
Środowisko kulturowe			
Walory architektury wiejskiej i osobiwości	☐	☒	☐
Walory zagospodarowania przestrzennego	☐	☒	☐
Zabytki	☒	☐	☐
Zespoły artystyczne	☒	☐	☐
Dziedzictwo religijne i historyczne			
Miejsca kultu	☒	☐	☐
Święta, odpusty, pielgrzymki	☒	☐	☐
Tradycje, obrzędy, gwara	☒	☐	☐
Legendy, podania i fakty historyczne	☒	☐	☐

Ważne postacie historyczne	☒	☐	☐
Specyficzne nazwy	☒	☐	☐
Obiekty i tereny			
Działki pod zabudowę mieszkaniową	☐	☒	☐
Działki pod domy letniskowe	☐	☐	☒
Działki pod zakłady usługowe i przemysł	☐	☒	☐
Tradycyjne obiekty gospodarskie wsi (spichlerze, kuźnie)	☒	☐	☐
Place i miejsca publicznych spotkań	☒	☐	☐
Miejsca spotkań i rekreacji	☐	☒	☐
Gospodarka i rolnictwo			
Specyficzne produkty (rolne)	☐	☒	☐
Znane firmy produkcyjne i zakłady usługowe	☒	☐	☐
Gospodarstwa agroturystyczne	☐	☒	☐
Możliwe do wykorzystania odpady produkcyjne	☒	☐	☐
Położenie oraz ruch turystyczny			
Korzystne, atrakcyjne sąsiedztwo (duże miasta, atrakcje turystyczne, arterie)	☒	☐	☐
Ruch tranzytowy	☒	☐	☐
Wczasowicze	☐	☐	☒
Instytucje			
Palcówki opieki medycznej i społecznej	☒	☐	☐
Szkoły	☒	☐	☐
Dom kultury (świetlica wiejska)	☒	☐	☐
Organizacje społeczne			
OSP	☒	☐	☐

Koło Gospodyń Wiejskich	☒	☐	☐
Inne Stowarzyszenia	☒	☐	☐

Jezioro Roś jest głównym zasobem przyrodniczym oraz turystycznym wsi Pilchy. Cechuje je bogata rzeźba dna, podłoże piaszczyste ze zmienną głębokością, nieregularny kształt oraz urozmaicona linia brzegowa. Na jego brzegach rozciągają się podmokłe łąki, a w części południowo - wschodniej i centralnej znajdują się lasy. Północne ramię jeziora jest bardzo płytkie i zarośnięte, głębokość nie przekracza tu 1 metra. W trzcinach przybrzeżnych gnieździ się wodne ptactwo. Jest tutaj zdecydowanie więcej perkozów, czapli i różnych gatunków kaczek, niż na bardziej uczęszczanych wodnych szlakach. Nierzadko wysoko nad taflą jeziora można dostrzec latające ptasie drapieżniki. Ta część Pojezierza jest mało uczęszczana, w środku sezonu panuje spokój i można tu znaleźć zaciszne i urokliwe zakątki. Jezioro Roś jest rajem dla nieśpieszących się wędkarzy i obserwatorów przyrody w jej najczystszej postaci. W operatach rybackich akwen ten jest wpisany jako jezioro typu sielawowego i faktycznie w partii centralnej, gdzie zbiegają się wszystkie jego cztery odnogi jest potężna, sielawowa głębia, w której licznie występują szczupaki. Paradoksalnie jednak jednymi z najbardziej obfitych w nie miejscami są pojedyncze, zarośnięte ze wszystkich stron enklawowe oczka odnogi północnej.

Bardzo zróżnicowane dno jeziora, bardzo różne charakterystyki poszczególnych łowisk spowodowały, iż Roś jest przez wielu uważany za wędkarskie eldorado. Jest po prostu nie do przełowienia - ani sieciami, ani na wędkę. Przede wszystkim fantastyczne warunki bytowania ma tutaj narybek i drobnica - choćby w płytkiej i zarośniętej odnodze północnej oraz sielawa, podstawa wyżywienia dużego szczupaka.

Dużym atutem wsi są również otaczające ją lasy. Występują w nich liczne dzikie zwierzęta takie jak: sarny, dziki, lisy, a także grzyby oraz rośliny typu: jagody, poziomki, które zbiera wielu wczasowiczów.

Podczas gdy Pilchy dysponują rzeczywiście cennymi zasobami przyrodniczymi, to nie można tego powiedzieć o zasobach wytworzonych przez człowieka – bazie infrastrukturalnej. Pierwszą rzeczą, która rzuca się w oczy jest brak kanalizacji oraz wodociągu. Jeśli chodzi o drugą kwestię generalnie można to zaakceptować, ale nieuregulowanie spraw związanych z odprowadzeniem ścieków na terenach tak cennych przyrodniczo jest po prostu niedopuszczalne i wymaga natychmiastowych działań. Nie ma także telefonii stacjonarnej, a co za tym idzie Internetu. W XXI w. w kraju należącym do UE jest to czymś niewyobrażalnym. Połączenie ze światem zewnętrznym zapewnia mieszkańcom Pilch jedynie telefonia komórkowa, która jednak nie zawsze działa należycie. Szczególnie w sytuacjach

nagłych słaby zasięg może mieć tragiczne w skutkach następstwa. O tym, iż tereny te są bardzo niedoinwestowane świadczyć może także brak infrastruktury społecznej, zapewniającej miejsca spotkań mieszkańcom, szczególnie dzieciom w czasie wolnym, a także bazy sportowej i rekreacyjnej o odpowiednim standardzie. W chwili obecnej we wsi istnieje boisko do piłki nożnej o murawie trawiastej w bardzo przeciętnym stanie, a także plac zabaw dla dzieci, który jednak nie nadaje się do użytkowania.

We wsi prowadzi działalność jeden sklep spożywczy.

Fotografia nr 3. Dawny plac zabaw obok sklepy w Pilchach

5. ANALIZA SWOT

Mocne strony

- Znaczące walory przyrodnicze – jezioro Roś, lasy, bogata flora i fauna;
- Czyste i niezdegradowane środowisko naturalne;
- Gościnność mieszkańców;
- Grono przywiązanych do tych stron turystów, powracających niemal co roku.

Słabe strony

- Brak kanalizacji i wodociągu;

- Brak linii telefonicznej, a co za tym idzie telefonów stacjonarnych oraz Internetu;
- Brak infrastruktury społecznej służącej pogłębianiu więzi międzyludzkich;
- Zły stan infrastruktury drogowej – jedynie główna droga we wsi posiada nawierzchnię bitumiczną;
- Brak infrastruktury sportowej oraz rekreacyjnej na odpowiednim poziomie;
- Słabo zagospodarowane nadbrzeże jeziora;
- Niski poziom warunków życia;
- Niski stan zasobności gospodarstw domowych;
- Słabe wykorzystanie potencjału turystycznego;
- Wysokie bezrobocie ukryte;
- Niska jakość gruntów do prowadzenia działalności rolniczej;
- Peryferyjność w skali kraju i Unii Europejskiej.

Szanse

- Możliwość uzyskania wsparcia ze środków unijnych;
- Rozwój turystyki wiejskiej, agroturystyki oraz alternatywnych form spędzania czasu wolnego.

Zagrożenia

- Wysokie bezrobocie ukryte;
- Światowy kryzys finansowy, a co za tym idzie mniejsza liczba przyjeżdżających wczasowiczów;
- Odpływ młodych ludzi, emigracja zarobkowa;
- Niski przyrost naturalny;
- Brak zainteresowania terenem inwestorów krajowych i zagranicznych;
- Brak kompleksowych inwestycji w infrastrukturę techniczną.

Podczas prac nad Planem Odnowy Miejscowości Pilchy przeprowadzono spotkania z mieszkańcami, podczas których zostały określone potrzeby oraz zadania inwestycyjne na terenie wsi. Stworzona została lista zadań priorytetowych:

- 1) Budowa świetlicy wiejskiej wraz z zagospodarowaniem terenu nad jeziorem Roś, polegającym na budowie pomostu pływającego, wieży widokowej oraz wiaty rekreacyjnej;

- 2) Organizacja festynów wiejskich;
- 3) Budowa placu zabaw dla dzieci;
- 4) Przebudowa istniejącego boiska do piłki nożnej;
- 5) Budowa boiska do siatkówki plażowej;
- 6) Budowa kanalizacji sanitarnej;
- 7) Przebudowa dróg.

Harmonogram realizacji powyższych działań przedstawia się następująco:

Tabela nr 2. Harmonogram realizacji zadań w latach 2009-2015 na terenie wsi Pilchy

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Zadanie nr 1							
Zadanie nr 2							
Zadanie nr 3							
Zadanie nr 4							
Zadanie nr 5							
Zadanie nr 6							
Zadanie nr 7							

Planowane koszty do poniesienia (w PLN) w poszczególnych latach zostały zamieszczone w poniższej tabeli.

Tabela nr 3. Planowane nakłady inwestycyjne w latach 2009-2015

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Zadanie nr 1	74.824	759.556					
Zadanie nr 2	20.000	20.000	20.000				
Zadanie nr 3				11.000			
Zadanie nr 4					25.000	25.000	
Zadanie nr 5							30.000
Zadanie nr 6					700.000	700.000	
Zadanie nr 7						500.000	500.000

6. MISJA I CELE STRATEGICZNE

MISJA: Wieś zapewniająca wysoki standard zamieszkania oraz atrakcyjna dla turystów.

Realizacja określonej misji wymaga dokładnego sprecyzowania celów strategicznych, które są gwarancją realizacji zadań zmierzających do jej spełnienia.

Cel strategiczny nr 1: Wzrost atrakcyjności zamieszkania poprzez właściwe zagospodarowanie przestrzeni publicznej.

Cel ma służyć zaspokojeniu potrzeb społecznych, kulturalnych, rekreacyjnych mieszkańców wsi. Możliwe to będzie dzięki realizacji następujących zadań:

1. Wybudowanie i wyposażenie świetlicy wiejskiej - zapewnione zostaną warunki do organizacji przedsięwzięć społeczno-kulturalnych, integracyjnych, edukacyjnych;
2. Organizacja festynów i zabaw wiejskich - pełniejsza integracja mieszkańców;
3. Wybudowanie placu zabaw;
4. Zmodernizowanie boiska do piłki nożnej;
5. Budowa boiska do siatkówki plażowej;
6. Budowa kanalizacji;
7. Przebudowa dróg.

Cel strategiczny nr 2: Wspieranie rozwoju turystyki.

Cel zostanie osiągnięty poprzez podniesienie atrakcyjności turystycznej wsi dzięki wybudowaniu następującej infrastruktury:

1. Pomostu, wiaty rekreacyjnej oraz wieży widokowej;
2. Placu zabaw, boiska do siatkówki plażowej oraz do piłki nożnej.

Określone powyżej cele strategiczne wiążą się z realizacją zadań wspierających rozwój obszarów wiejskich, tworzenie warunków do przekształceń w rolnictwie, powstania różnorodnej, wielokierunkowej działalności gospodarczej oraz alternatywnych źródeł utrzymania na wsi. Ponadto zapewniają stałą poprawę warunków życia i zamieszkania. Wpływają również na rozwój turystyki wiejskiej i agroturystyki poprzez wykorzystanie potencjału turystycznego i przyrodniczego.

7. SYSTEM WDRAŻANIA I MONITORINGU

Plan Odnowy Miejscowości będzie podlegać stałemu monitorowaniu. Proces ten będzie miał na celu analizowanie stanu zaawansowania założonych działań oraz ich zgodności z postawionymi założeniami. Plan będzie modyfikowany poprzez korekty i uaktualnianie jego zapisów. Weryfikacja stanu realizacji zaplanowanych zadań będzie procesem ciągłym, trwającym od momentu rozpoczęcia planowania inwestycji, poprzez realizację, aż do jej zakończenia. Monitorowanie odbywać się będzie w formie bezpośredniej, polegającej na dokonywaniu wizji lokalnych i sprawdzaniu rzeczywistego stanu realizacji działań oraz pośredniej - sprawozdawczej, polegającej na analizowaniu materiałów, wskaźników, statystyk.

Przewodniczący Rady

Stanisław Oleńder